

והנה ממש"כ החזו"א דאין כאן בונה מצד החיבור, משמע דמשום תיקון צורה לחוט יש בזה, ולפ"ז בלחיצה על פעמון צילצול לא חשיב בונה בחיבור חלקים כיון שהק כשהוא לוחץ החוטים מחוברים וכך"ל, אף משום בונה בתיקון צורה לחוט יש בזה. [וכן לעניין איסור מולד ייעוי באות ד'].

אוצר החקינה

ג. באיסור הגברת זרם

אוצר החקינה

בדרכי האגרו"מ בזה לעניין דיבור במיקרופון

בשו"ת אגרו"מ ח"ד סי' פ"ד כתוב בטעמי האיסור לדבר במיקרופון בשבת ויו"ט כשהוא כבר מחובר לחשמל מע"ש, דaicא בזה ב' חששות איסור מדאוריתא, [וב' איסורים ודאים מדרבנן עי"ש], חדא דיש לדעת שהקיים הנשמע מהמיקרופון אינו קול האדם עצמו, אלא כשםדבר נעשה רושם של הברותו שם ומה שנשמע הוא קול ההברה, וזהו חשש איסור דאוריתא במה שבדברו נעשה רושם באיזה מקום במיקרופון, אף שאין זה כתיבה שאינם אותיות, יש עכ"פ איזה חשש מלאכה מאחר שנתחדש איזה דבר שעי"ז נשמע קול רם ומרחוק, אולי מכיה בפטיש ואולי בונה, וצריך לעיין בברור איזו מלאכה*. עכ"פ טעם זה הוא לחוש לאיסור דאוריתא, אף שלא ברור האיסור.

למכונה הכח לפועל עצמה, והנר עשוי להמשיך לדלוק. וכן שמעתי מהగרי"ש אלישיב שליט"א דבמקום שאין יכול להדליק נרות שפיר יכול לבורך גם על הדלקת נר החשמל, וגם על נורת ניאון יכול לבורך להדרילק נר של שבת.

והנה היום עיקר האור הוא מאור החשמל, ולכן בשעה שהאלה מודלקה הנרות תדלק גם החשמל יחד עם הנרות קודם שմברכת, ואם היה דולק מבועו"י תכבת ותחזר ותדלק לכבוד שבת, כן שמעתי מהגרי"ש אלישיב שליט"א. וכמו"כ שמענו מהגראש"ז אויערבך זצ"ל. ועיי' בשש"כ פמ"ג הערת קע"א, שהוקשה לו עניין הברכה על הדלקת נרות של שמן כshawor החשמל דולק.

* בירושלמי פרק כל גדור הלכה ב' איתא רב祁 יוחנן ור"ש בן לקיש עבדין הווי בהדא פירא תלח שניין ופלוג, אפקון מיניה ארבעין חסר אחת חולדות על כל חדא וחדא, מאן דאשכחון מיסמוך סמכון הא דלא אשכחון מסמוך עברוניה משום מכיה בפטיש. נעור

ולעוזד שלפי מدت הקול נגדל הוצאה כח החשמל, ונמצא שבדבורי הוא מגדיל ומקטין את זרם החשמל, וכשמדובר בקול רם משתמש בעוד, והשתמשות בכוחות הזרם יש [בזה] חשש איסור דאוריתית אף بلا הבערה, ויש לעיין בזה טובא למשה, ע"כ. ולא נתפרש בדבריו אם הוא מחייב השינוי בחותוט או מטעם אחר, וכך מבהיר דבגברת זרם איכא חשש איסור דאוריתית ואף שנעשה רק לרוגע כמייריה.

וע"ע באגרו"מ ח"ג סי' מ"ב דלהפסיק פועלות מזגן ע"י גוי יש בזה חשש אמריה לעכו"ם באיסור דאוריתית, עי"ש.

ובבדעת החזו"א בזה, כתב בספר המילואים לשש"כ פרק ל"ח העראה ל"א דיתכן של דעת החזו"א הגברת וההחלשה של הזרם אסורה בכור להשמל, [אף כאשר החוט שבו מתחלה דaicא בזה משום מבעיר], מפני שע"י הגברת משתנה גם חלק מהחותוט שבתוך הסליל ממות לחיים, ע"כ.

ובנידון דידן במיקרופון הרי הדיבור מגביר את הזרם, ועוד שרק ע"י הגברת הזרם המיקרופון פועל פועלתו. וכן מובא באורחות רבינו ת"א אות קע"ח בשם החזו"א שאסר בזה משום בונה. וע"ע להלן לעניין ערכית שינוי במאורר שיסטובך מצד לצד.

איתא שם רבני רבי חייא רובה העלו רק שיש תלדות לכל אב עי"ש]. מבהיר דלא כל התולדות מלאכות נלמדו מתוך הדמיון לאב המלאכה, אלא יש מלאכות שנלמדו מהסבירה ואות"כ חיפשו לאיזה אב לדמותם, ומה שלא מצאו על מכחה בפשטיש. ויל"ע לפי המבואר ביישומי דכל אב מלאכה יש ט"ל תלדות, ורק מיעוט קטן מהם ידועים לנו, א"כ היאך אנו ניצולים מhilol שבת. ומשמעות מהגרי"ש אלישיב שליט"א שהזהירות באיסורי דרבנן מונעת מכשול בתולדות המלאכות. [ובנידון דידן בהפעלת חשמל הרי כתב הבית יצחק דaicא בזה איסור דרבנן של מוליך דרמי למלאכה וקרוב למלאכה כדלהן, ואילו לדעת החזו"א הוא עצמו מלאכה]. ולפי זה מהחר שאין ירוע לנו היקף המלאכות וגדרם, פעמים מצינו שגדולי הוראה חשו לאיסור תורה גם כאשר לזה מקור ברור.